

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 36/2024
08.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Вучка Мирчића и адвоката Божидара Грубовића, поднетим против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1018/21 од 14.03.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 590/23 од 10.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Вучка Мирчића и адвоката Божидара Грубовића, поднети против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1018/21 од 14.03.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 590/23 од 10.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 1018/21 од 14.03.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од девет месеци, која ће се уз примену електронског надзора извршавати у просторијама у којима окривљени станује, с тим да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне издржи у затвору. Истом пресудом, окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 87. КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то аутоматске пушке марке „...“, модел „...“, калибра 7,62x39 mm, са два оквира и 60 комада бојево муниције 7,62x39 mm, типа ... Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 590/23 од 10.10.2023. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Другог основног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Боривоја Бојовића, адвоката Огњена Радића и адвоката Божидара Грубовића, и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду К 1018/21 од 14.03.2023. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, и то адвокат Вучко Мирчић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и адвокат Божидар Грубовић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, с тим да из образложења захтева произилази да браниоци окривљеног захтеве подносе и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Божидар Грубовић, захтев за заштиту законитости подноси због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а бранилац окривљеног, адвокат Вучко Мирчић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истичући да у радњама окривљеног нема обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим, већ евентуално кривичног дела противзаконито располагање оружјем из члана 222. ОКЗ, односно кривичног дела противправно располагање повереним оружјем из члана 413. КЗ, за које је наступила застарелост кривичног гоњења.

Према наводима оба захтева, окривљени АА је у периоду од 15.03.1990. године до 13.03.1994. године, био активно војно лице, са чином капетана, начелник Санитетске службе и управник Гарнизонске амбуланте у ВП ... и исти је током 1991/92. године, због ратних збивања на простору бивше СФРЈ, током 1992. године задужен аутоматском пушком „...“ са два оквира од по 30 метака, уз потврду о задужењу са правом држања и ношења број ... коју је потписао претпостављени старешина, пуковник ББ. Наведено оружје и муницију окривљени је требало да раздужи када је током 1994. године из ВП ... дошао на специјализацију у ... у Београду, што није учинио услед проблема насталих због расформирања ВП ..., тако да су наведено оружје и муниција остали код окривљеног у стану све до 17.01.2020. године, када је Војна полиција исто одузела од окривљеног, који је у то време био активно војно лице, лекар на ..., са чином ... Из наведеног чињеничног стања, према мишљењу браниоца, адв. Вучка Мирчића несумњиво произилази да су радње које је окривљени предузео извршене током 1994. године, па је исте требало квалификовати као кривично дело

противзаконито располагање повереним оружјем из члана 222. ОКЗ, односно кривично дело противправно располагање повереним оружјем из члана 413. КЗ, за које је у време покретања кривичног поступка, сходно одредби члана 103. КЗ, наступила застарелост кривичног гоњења, док бранилац адвокат Божидар Грубовић указује и на недостатак битног елемента кривичног дела – противправност, јер окривљени није неовлашћено држао ватрено оружје и муницију.

У прилог наведеног закључка о правној квалификацији, бранилац окривљеног, адвокат Вучко Мирчић, указује на пресуду Врховног касационог суда Кзз 105/10 од 12.05.2010. године наводећи да је у том кривичном предмету суд одлучио о идентичној ситуацији и да је стога став који је том приликом заузет применљив и у овој кривичноправној ствари. Са наведеним ставом Врховног касационог суда бранилац окривљеног, адвокат Вучко Мирчић, доводи у везу институт привидног стицаја сматрајући да је у конкретном случају кривично дело из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ конзумирано кривичним делом из члана 222. ОКЗ, односно кривичним делом из члана 413. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, по оци Врховног суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика чини онај ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства, док је ставом два прописан тежи облик кривичног дела који постоји ако је предмет дела из става 1. овог члана ватрено оружје, муниција, експлозивне материје, минско-експлозивна средства или средства на бази експлозивних материја или гасно оружје чија израда, продаја, набавка, размена или држање није дозвољено грађанима.

Кривично дело противправно располагање повереним оружјем из члана 413. Кривичног закона, односно кривично дело противзаконито располагање повереним оружјем из члана 222. Основног кривичног закона, чини онај ко присвоји, отуђи, заложи, преда другом на коришћење, оштети или уништи оружје, муницију или експлозив који су му дати на употребу и служе потребама одбране.

Према одредби члана 60. став 1. Кривичног закона привидни идеални стицај кривичних дела постоји ако је учинилац једном радњом учинио више кривичних дела за које му се истовремено суди.

Случајеви привидног стицаја који произилазе из међусобног односа законских описа два или више кривичних дела су однос специјалитета, однос супсидијаритета, однос консумпције и однос алтернативитета. Привидни идеални стицај по основу консумпције, на који бранилац окривљеног, адвокат Вучко Мирчић, у захтеву указује, постоји када је једно кривично дело садржано у другом, при чему увек теже дело конзумира лакше, тако што остварење тог тежег дела обухвата и оно лакше дело које је у њему је садржано.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је дана 17.01.2020. године, на месту описаном у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога

дела и његове забрањености, чије је извршење хтео, неовлашћено држао ватрено оружје, његове делове и муницију чије држање није дозвољено грађанима и то аутоматску пушку са олученим цевима марке „...“, модел „...“, фабричког броја ..., калибра 7,62x39 mm, два оквира и 60 метака калибра 7,62x39 mm тип „ФМЈ“ за наведену аутоматску пушку, за које није имао дозволу надлежног органа.

Према налажењу Врховног суда, у описаним радњама окривљеног АА, стичу се сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим побијаним пресудама. због чега се неосновано у захтеву за заштиту законитости истиче да се у радњама окривљеног стичу сва обележја кривичног дела противзаконито располагање повереним оружјем из члана 222. ОКЗ, односно кривичног дела противправно располагање повереним оружјем из члана 413. КЗ, на које квалификације на основу сопственог виђења инкриминисаног догађаја указују браниоци окривљеног. Наиме, правни основ задужења окривљеног предметним оружјем престао је да постоји те тиме и могућност да се његово поступање оцењује као „присвајање“ или другим речима вид проневере или утаје ватреног оружја и муниције које му је тада поверено.

За постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим без значаја су наводи његовог браниоца, адвоката Божидара Грубовића, којима суштински указује да у радњама окривљеног нема противправности, а самим тим ни кривичног дела, јер је окривљени предметно оружје и муницију који су служили потребама одбране, задужио по потврди број ... Ово стога што окривљеном није ни стављено на терет да је оружје и муницију неовлашћено набавио, већ да их је 17.01.2020. године, неовлашћено држао што је у изреци првостепене пресуде јасно описано, док су питања временског важења и овлашћења која произилазе из наведене потврде чињенична питања у чије разматрање се овај суд није упуштао.

Окривљеном није стављено на терет да је радњу извршења предузео у периоду од 1994. године, како то браниоци у захтевима закључују, већ му је стављена на терет радња извршена дана 17.01.2020. године, када је неовлашћено држао ватрено оружје и муницију чије држање није дозвољено грађанима, па се у његовим радњама описаним у изреци првостепене пресуде, стичу сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, из ког разлога се у конкретном случају никако не може радити о привидном идеалном стицају кривичних дела на које бранилац окривљеног, адвокат Вучко Мирчић, у захтеву указује. С тим у вези чињенични опис радње извршења кривичног дела који је био предмет разматрања Врховног касационог суда у пресуди Кзз 105/10 од 12.05.2010. године, на коју наведени бранилац у захтеву указује, битно је другачији од описа предметне радње извршења, па се став изражен у наведеној одлуци не може применити у конкретном случају.

Следствено изнетом, Врховни суд налази да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА.

Изношењем закључка да је у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, браниоци окривљеног указују да су побијане пресуде

донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Наведени закључак, као што је претходно образложено, браниоци заснивају на сопственој правној квалификацији кривичног дела истичући да се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела из члана 222. ОКЗ, односно кривичног дела из члана 413. КЗ, а не кривичног дела из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, а у односу на које, имајући у виду време извршења кривичног дела (17.01.2020. године) и казну која се може изрећи (затвор од једне до осам година и новчана казна) није наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, у смислу одредби члана 103. став 1. тачка 3) КЗ и члана 104 став 6. КЗ.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног.

Преостале наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ВВ, Врховни суд није разматрао обзиром да полемисањем са утврђеним чињеничним стањем о доказаности предузете радње извршења и умишљају окривљеног, на начин који је супротан чињеничним утврђењима и закључцима нижестепених судова, бранилац суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, у смислу члана 485. став 4. ЗКП

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП ни повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Вучка Мирчића и адвоката Божидара Грубовића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.